

Noty wyjaśniające do CN wskazują wyraźnie, że produkty klasyfikowane do pozycji CN 9505 zgodnie ze swoją budową i wzorem (odciski, ornamenty, symbole lub napisy), przeznaczone są do użytku podczas określonego święta. Użyte w nawiasie wyrazy stanowią tylko przykładowe określenie tego, co może być „budową i wzorem” produktu. Innymi słowy nomenklatura scalona nie wyklucza sytuacji, gdy produkt (jako taki) w danym kręgu kulturowym jest symbolem konkretnych świąt, mimo, że produkt nie nosi żadnych odcisków, ornamentów, symboli lub napisów.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania, poprzez dopuszczenie do sytuacji, w której jednej kategorii produktów (sztucznym kwiatom i roślinom używanym w święta) odbiera się przymiot świąteczności z uwagi na brak odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych, a innym kategoriom przyznaje się taką cechę stosownie do pozycji CN 9505, pomimo, że artykuły te takich odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych nie posiadają.

W obrocie prawnym Unii Europejskiej funkcjonują wiążące informacje taryfowe, wydane przez poszczególne państwa członkowskie, wskazujące klasyfikację w obrębie pozycji CN 9505 dla artykułów (w tym też będących sztucznymi kwiatami), które nie są opatrzone konkretnymi symbolami, wzorami, czy ornamentami. Jest to potwierdzeniem faktu, że artykuł sam w sobie, bez napisów czy ornamentów może być w kręgu kulturowym danego kraju UE symbolem konkretnych świąt i z tego względu jest tam rozpoznawalny, zaprojektowany i wyprodukowany jako artykuł świąteczny.

Ani z uwag do działu CN 95, ani z komentarza do not wyjaśniających do CN nie wynika, że produkt, aby uzyskać status artykułu świątecznego musi być rozpoznawany jako świąteczny na terenie całej Unii Europejskiej. Takie rozumienie „artykułu świątecznego” prowadziłoby do sytuacji, gdy jedynie nieliczne wyroby spełniałyby te kryteria. Unia Europejska jest zamieszkała przez ponad 500 mln obywateli o różnej tradycji i kulturze oraz różniących się wyznaniem. Nie tylko zatem nie występuje wspólna unijna tradycja świąteczna ale wręcz katalog dni świątecznych w poszczególnych państwach członkowskich jest różny. Wreszcie niektóre wskazane wprost w pozycji 9505 produkty mają charakter świąteczny jedynie w niektórych państwach członkowskich a tradycja ta nie jest znana w pozostałych państwach członkowskich, bądź jest mało popularna.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2012 r. — Mory i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-545/12)

(2013/C 71/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mory SA (Pantin, Francja), Mory Team (Pantin); i Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miramont, Francja) (przedstawiciele: adwokaci B. Vatier i F. Loubières)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi pięć zarzutów w uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji C(2012) 2401 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2012 r., w drodze której Komisja precyzuje, iż nałożony na spółki Sernam w art. 2 decyzji Komisji C(2012) 1616 wersja ostateczna z dnia 9 marca 2012 r. obowiązek zwrotu pomocy państwa nie obejmuje ewentualnych nabywców aktywów grupy Sernam ⁽¹⁾.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na braku kompetencji Komisji do wydania zaskarżonej decyzji i na dokonaniu w ten sposób nadużyciu władzy, ponieważ Komisja nie miała kompetencji do wydania decyzji stwierdzającej, że procedura przyjęta w celu wykonania decyzji z dnia 9 marca 2012 r. nie stanowi jej obejścia bez ponownego szczegółowego badania.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu obowiązku zastosowania formalnego postępowania wyjaśniającego w ramach kontroli pomocy państwa w przypadku poważnych wątpliwości.
- 3) Zarzut trzeci oparty na sprzeczności przedmiotu i uzasadnienia, ze względu na to, że z jednej strony przedmiot decyzji, na którą powołuje się Komisja i jej rzeczywista treść, nie są zdaniem strony skarżącej równoważne, a z drugiej strony w decyzji przyjęto sprzeczne kryteria w celu dokonania oceny braku ciągłości gospodarczej pomiędzy działalnością objętą pomocą a nabywcą tej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 133, s. 1.

- 4) Zarzut czwarty oparty na oczywistych błędach w ocenie w odniesieniu do i) przedmiotu sprzedaży ii) ceny przekazania, iii) chwili, w jakiej odbyło się przekazanie, iv) stopnia niezależności nowych właścicieli i akcjonariuszy oraz v) ekonomicznej logiki transakcji.
- 5) Zarzut piąty oparty na braku podstawy prawnej, ze względu na to, że decyzja została wydana bez sprawdzenia, że zbycia aktywów dokonano na podstawie ich wartości rynkowej i bez zbadania skutków okoliczności, że nabywca należy do tej samej grupy, co grupa, która udzieliła niezgodnej z prawem pomocy.

(¹) Pomoc państwa nr SA.34547 (2012/N) — Francja, będąca przedmiotem powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2012, C 305, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2013 r. — Communicaid Group Ltd przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-4/13)

(2013/C 71/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Communicaid Group Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Brennan, Solicitor, F. Randolph, QC, i M. Gray, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności każdej z poszczególnych decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 października dotyczących partii 1, 2, 3, 7, 8 i 9 w sprawie ofert złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu HR/R.3/PR/2012/002 na zawarcie (kilku) umów ramowych na świadczenie usług kursów językowych dla pracowników instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej w Brukseli (Dz.U. 2012, S 45 72734), w części, w jakiej stawiają one CLL-Allingua na pierwszym miejscu, lub też w całości; i

— Nakazanie pozwanej zapłaty kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję zasad przejrzystości, niedyskryminacji i równego traktowania

oraz naruszenia art. 94 rozporządzenia finansowego (¹) poprzez brak wyłączenia CLL — Allingua z przetargu w okolicznościach, w jakich oferta CLL-Allingua złożona została przez jej pracownika, który pracował w odpowiednim wydziale Komisji oraz w komisji oceniającej bardzo porównywalną procedurę, w której uczestniczyli zarówno Communicaid i CLL-Allingua, a także uczestniczył w pracach nad przygotowaniem przetargu, naruszając w ten sposób obowiązek lojalności wobec UE i przyznając CLL-Allingua nieuczciwą przewagę nad Communicaid.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję zasady przejrzystości, niedyskryminacji i równego traktowania oraz błędnej interpretacji art. III.2.2. Ogłoszenia o zamówieniu (Dz.U. 2012, S 45 72734), poprzez ustalenie, że CLL-Allingua ma zdolność gospodarczą i finansową dla świadczenia usługi będącej przedmiotem przetargu w okolicznościach, w których brak było wystarczających dowodów na poparcie takiego wniosku, a CLL-Allingua mogła zgodnie z prawem nie spełniać tego warunku wstępnego.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący istnienia licznych oczywistych błędów w ustaleniach dotyczących czterech kryteriów, a dokładniej, że komisja oceniająca wielokrotnie oceniała oferty poprzez odniesienie do podkryteriów udzielenia, które nie zostały ogłoszone wcześniej, że udzielała ona niespójne oceny prowadzące do tego, że Communicaid uzyskał niższy wynik, a CLL-Allingua wyższy wynik w obrębie wszystkich partii podlegających technicznej ocenie, jak również że komisja ta nie przedstawiła spójnego uzasadnienia takiej oceny.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2013 r. — NICO przeciwko Radzie

(Sprawa T-6/13)

(2013/C 71/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, adwokaci G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej